tilbage til netop de Pensionssatser, som ere bestemte i Loven af 1851, nemlig respective 120, 100 og 80 Rd. Det høie Thing vil saaledes see, at der, som jeg før udtalte, i det Hele taget ikke vilde vindes Noget for Underclasserne, ifald Udvalgets Forslag bleve vedtagne, og for Enkeltes Vedkommende vilde der endog blive en Tilbagegang. For Hærens Vedkommende troer jeg vel ikke, at dette vilde have nogen stor Betydning, idet det ved Omorganisationen og ved Lønningslovene kun er ganske enkelte Bestillinger i disse Underclasser, der ere førte om i andre Classer end tidligere, men for Søværnets Vedkommende forholder det sig ganske vist saaledes, at der er enkelte Bestillinger, som ere komne op fra en tidligere lavere Lønningsclasse i en høiere, og disse vilde, som Følge deraf blive ramte noget haardt af Udvalgets foreslaaede Nedsættelser. Naar dette nu er saaledes, og naar Udsigten for Lovforslaget stillede sig for mig, som jeg har udtalt, troede jeg det forsvarligt ikke iaar at indbringe noget saadant Lovforslag, men at udsætte det til et kommende Aar. Det har ingenlunde været min Hensigt at udsætte det, indtil de to Organisationslove foreligge til Revision; men jeg agter, forsaavidt jeg til den Tid skulde være Minister, i næste Session at indbringe et Lovforslag derom. Til den Tid vil man ogsaa kjende Udfaldet af det Forslag til en Pensionslov, som af Regjeringen er forelagt i denne Session, og det vil saaledes maaskee være muligt for Ministeren at danne sig en Forestilling om, hvilken Modtagelse et Lovforslag om Underclassernes Pensionering vil finde her. Jeg skal imidlertid tillade mig at tilføie, at, forsaavidt jeg havde nogen Udsigt til at kunne faae det ifjor forelagte Lovforslag gjennemført i denne Session, dersom jeg havde nogensomhelst Sikkerhed for, at det vilde møde en meget velvillig Modtagelse her i Thinget, skulde jeg ikke have den ringeste Betænkelighed ved, naar jeg dertil kunde erhverve Hans Majestæts Bemyndigelse, at forelægge det endnu i denne Session for Rigsdagen. Sessionen er vel allerede temmelig langt fremskreden; men der er ingen Tvivl om, at der med god Villie kan udrettes en heel Deel i forholdsviis meget kort Tid, og jeg vilde ikke finde Anledning til at undergive Lovforslaget i og for sig nogen stor Forandring; thi jeg troer, at der deri er taget det Hensyn til Underclasserne og til deres Efterladte, som Regjeringen pligtskyldig bør tage. — Jeg tillader mig at tilføie, hvad jeg før glemte, at der endnu er et Par Punkter, hvori Underclasserne efter Udvalgets Forslag vilde blive stillede endog betydeligt ugunstigere, end de ere stillede efter Pensionsloven af 1851, idet Udvalget foreslaaer, at § 5 i Regjeringsforslaget, der handler om, at en kortere Tjenestetid end 20 Aar under anbefalende Omstændigheder giver Adgang til Pension, skal udgaae, ligesom Udvalget ogsaa foreslaaer at lade Bestemmelserne om Enkers Ret til Pension udgaae.

Schønheyder: Jeg kan ikke Andet end meget beklage, at det omhandlede Lovforslag efter det Svar, som den høitærede Minister har været saa god at give mig, maa ansees for at være skudt ud i den uvisse Fremtid. Den Udsigt, der er given til, at Lovforslaget vil blive forelagt i næste Samling, har, maa jeg tilstaae, for mit Vedkommende ikke nogen synderlig Betydning, thi deels veed man ikke, hvorledes Forholdene til den Tid ville stille sig, og deels vil man til næste Aar rykke Terminen for Hærlovens Revision saa nær, at den Tanke, som allerede under Sagens tidligere Behandling er fremkommen, nemlig at udsætte dette Lovforslag, indtil hiint Tidspunkt indtræffer, vil kunne gjøre sig gjældende med forøget Styrke, hvorved der rimeligviis vil lægges Hindringer iveien for Lovens Vedtagelse. Den Omstændighed, at Udvalgets Betænkning ifjor har gjort væsentlig Indgreb i de Satser, som vare foreslaaede, maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan indsee kan have nogensomhelst Indflydelse paa Lovforslagets Forelæggelse iaar eller i det Hele kan føre til Sagens Udskydelse. Jeg kan meget vel forstaae, at der for Administrationens Vedkommende ikke viser sig nogen Ulempe ved den nuværende Tingenes Tilstand, thi Administrationen behøver blot at vedblive at pensionere efter